

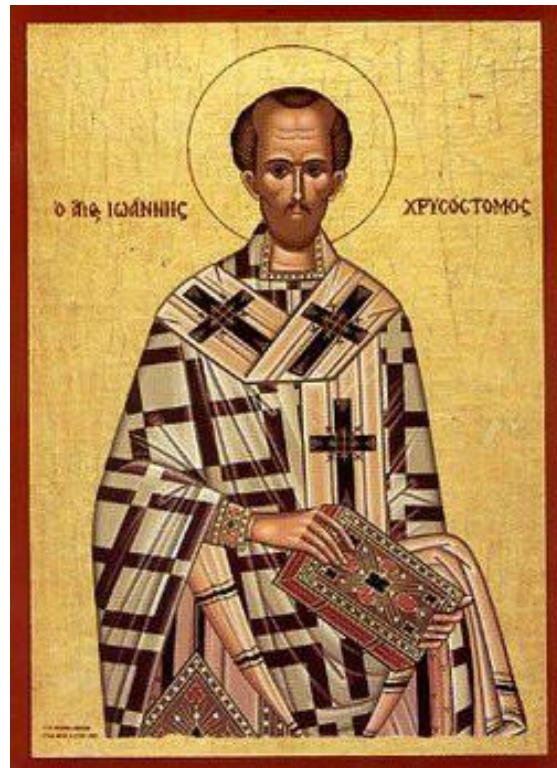
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Іван Золотоустий,
Архиєпископ
Константинопольський**

**St. John Chrysostom,
Archbishop of
Constantinople**

**Saint Jean Chrysostome,
l'Archevêque de
Constantinople**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

На 26-го листопада (це ж 13-го листопада на юліанському календарі) ми святкуємо пам'ять великого світича Церкви Христової. Це Іван Золотоустий, який народився в м. Антіохії в р. 347-му – син шляхетських батьків. Його батько, Секунд, язичник, був визначним військовим провідником, а мама його, Анфуса була Християнкою. Іванко розпочав свою освіту у славного риторика Ліванія, який потім сказав, що його учень мав би був його замістити, якщо б не були «вкрали його Християни». Іван дійсно став ревним Християном під впливом своєї матері та його улюбленого Душпастиря Патріярха Мелетія Антіохійського, який охрестив його коли йому було коло 20 літ. Іван став відданим аскетом доки слабке здоров'я не змусило його повернутися в Антіохію. Мелетій поставив його в Диякони в р. 381-му. Іван уже був розпочав своє писання богословських праць. Чимало з них - Проповіді для тлумачення Св. Писання. Він також трудився за добробут потребуєчих в Антіохії.

Слава про нього дійшла до Константинополя і його забрали туди скрито, щоб не робити заворушення в народі, який його дуже поважав. Висвятив його на

Патріярха Константинополя в р. 398-му Патріярх Феофіль Олександрійський на місце покійного Патріярха Св. Нектарія. Цей же Феофіль потім став його запеклим ворогом.

Патріярх Іван трудився невтомно у цій визначній Єпархії. Він продовжував свої проповіді, хоч часу на це було на багато менше чим в Антіохії. Він далі доглядав убогих і посилав місіонерів у сусідні сторони, щоб всюди голосили Благовістя Христове. Він також був ревним у збереженні віри православної і не допустив будувати аріянську каплицю, як нагороду для ґотського військового провідника, що бажав цього. Іван також прикрашував літургійне служіння і вклав Літургію, яка є основною для православних до нині.

Проповіді Івана часто були звернені до осіб при владі, які вживали свою силу для самозвеличення при тому, як чинили несправедливість проти інших. Через це імператриця Євдоксія стала йому ворогом, а з нею і деякі ієрархи, а між ними й вищезгаданий Феофіль. Видумали закиди в ересі проти Патріярха Івана і його осунули й заслали в р. 403-му. Не довго це тривало бо в наслідок великого землетрусу Євдоксія переконалася, що вона згрішила проти святого Владика. Але її покаєння теж довго не тривало. Коли Іван висловив обурення проти її поставлення срібної фігури самої себе перед Собором Св. Софії з великою забавою, вона знову його заслала цим разом до м. Кукуз у Вірменії в р. 304-му.

Папа Інокентій Римський закликав імператора й імператрицю повернути Івана на його Престол, але це їх спонукало заслати його ще дальше від його Єпархії до м. Піціус (сьогодні називається Піцунда) біля Кавказу. Але слабке здоров'я Івана а до того жорстокість одного з його вартових привели до його смерті біля м. Комани в провінції Понті біля Чорного Моря. Було це в каплиці Св. Мученика Василиска, який появився йому недовго перед цим, заохочуючи його, що його земна мандрівка вже майже завершена.

Іван Золотоустий (таке прізвище дали йому по його смерті, як вияв пошани за його проповідництво) відійшов у вічність промовивши: «Слава Богу за все». Його навчання принесло велику користь Церкві й людству взагалі. На жаль їх також облудно зловживали нацисти для підбурення переслідувань євреїв.

Однак справжнє навчання Святителя указує як неправильно це користатися силою навіть проти грішників. А наскільки більше відноситься це до політики переслідування будь якої групи людей на підставі релігії чи інших прикмет. Іван писав; «Християнам, більше чим кому іншому заборонено виправляти спотикання грішників силою...треба людину виправляти не силою а переконуванням. Ми не маємо право затримувати грішних, а навіть наколи б мали ми таке право, то ми б не знали як ним користатися, бо ж Бог дарує вінець тим, які здержуються від зла не через застосування сили проти них а власним вибором.»

Святий Іване, Золотоустий проповіднику істини, молися за нас, щоб і ми ходили в істині та справедливості, по мимо всіх труднощів та іспитів, які приходять нам, та щоб усе ми приймали, як дар від Бога, за якого будемо ми вдячні. Амінь!

St. John Chrysostom, Archbishop of Constantinople

"Glory be to God for all things!"

On November 26 (which is November 13 on the Julian Calendar) we celebrate the memory of a great luminaire of the Church. It is John Chrysostom who was born in Antioch in 347, the son of noble parents. His father, Secundus, a pagan, was a high-ranking military leader while his mother, Anthusa, was a Christian. He began his education under Libanus, a pagan rhetorician, who said he would have selected him as his successor had he not been "stolen by the Christians". Under the influence of his mother and his beloved pastor, Patriarch Meletius of Antioch, John did indeed become a fervent Christian. Meletius baptized him when he was about 20 years of age and John became a devout ascetic until ill health forced him to return to Antioch. Meletius ordained him a deacon in 381. John had already commenced his prolific writing of theological works. A great many of them were in the form of homilies on Holy Scripture. He also laboured for the care of the needy in Antioch.

As his fame grew he was summoned to Constantinople. He had to leave by stealth to avoid the opposition of the people. He was consecrated Patriarch of Constantinople in 398 to replace the reposed St. Nectarius. The consecrating hierarch was Patriarch Theophilus of Alexandria, who later became his mortal enemy.

Patriarch John laboured tirelessly in his distinguished see. He continued to preach, although time did not permit this as much as had been the case when he was in Antioch. He continued to look after the poor, as well as sending missionaries

Saint Jean Chrysostome, l'Archevêque de Constantinople

«Gloire à Dieu pour toute chose!»

Le 26 novembre (qui est le 13 novembre selon le calendrier julien) nous commémorons un grand luminaire de l'Église: Jean Chrysostome qui est né en 347 à Antioche dans une famille noble. Son père, Secundus, était païen et un commandant militaire de haut rang; sa mère, Anthousa, quant à elle, était chrétienne. Il a commencé son éducation sous la direction d'un rhétoricien païen notoire Libanius qui a dit qu'il aurait choisi Jean comme son successeur s'il n'avait pas été «volé par les chrétiens». Jean est devenu un chrétien fervent sous l'influence de sa mère et celle de son pasteur bien-aimé, le Patriarche Méléce d'Antioche. Méléce l'a baptisé quand il était âgé d'à peu près de 20 ans et Jean restait un ascète dévoué jusqu'à ce que l'état de sa santé l'ait obligé à retourner à Antioche. Méléce l'a ordonné diacre en 381. À cette époque il a déjà commencé d'écrire ses œuvres théologiques. Un grand nombre d'entre elles représentaient les homélies des Écritures Saintes. Il s'est aussi occupé des pauvres.

Puisque sa célébrité grandissait, il a été convoqué à Constantinople. Il a dû partir furtivement pour éviter l'opposition des gens qui le respectaient beaucoup. En 398 il a été ordonné le Patriarche de Constantinople pour remplacer le décédé Saint-Nectaire. La cérémonie a été faite par le Patriarche Théophile d'Alexandrie qui, par la suite, est devenu son ennemi mortel.

Le Patriarche Jean travaillait de façon infatigable dans son siège épiscopal distingué. Il continuait de prêcher bien qu'il ait eu beaucoup moins de temps pour cela qu'à Antioche. Il aidait toujours les pauvres et envoyait des

to the surrounding lands with the Gospel of Christ. He was zealous for orthodoxy, preventing the building of an Arian church in the capital as a reward to a successful Gothic military commander who had requested this. John also dedicated himself to liturgical reform and enhancement, compiling a Liturgy which is the chief one used by the Orthodox to this day.

John's preaching was often directed to people in authority who used their power for self-aggrandizement and injustice. He thus aroused the hostility of the empress Eudoxia as well as a number of hierarchs, among them Theophilus mentioned above. Charges of heresy were trumped up against him and he was deposed and exiled in 403. This exile did not last long for a large earthquake persuaded Eudoxia that she had erred in her actions against the saintly Bishop. Her repentance did not last for long. When John rebuked her in a sermon for erecting a silver statue of herself in front of the Cathedral of Holy Wisdom with great revelry, she again had him banished to Cucusus in Armenia in 304.

Pope Innocent of Rome called upon the Emperor and Empress to restore him to his throne, but this prompted them to exile John even further away from his See to Pityus near the Caucasus. But John's ill health in addition to cruelty directed against him by one of his guards brought about his death near Comana in the province of Pontus near the Black Sea. It was at the chapel of the Martyr Basiliscus who had appeared to him shortly before to encourage him that his earthly journey was almost over.

John Chrysostom (Greek for "golden-mouthed", a name given to him after his repose in recognition of his talent as a preacher) reposed with the words "Thanks be to God for all things". His teachings have brought great benefits to the Church and to humanity. Alas they were also deceitfully used by the Nazis to stir up

missionnaires dans les régions avoisinantes pour propager l'Évangile du Christ. Il était un orthodoxe zélé : il n'a pas permis de construire une église arienne pour récompenser un célèbre commandant militaire qui l'avait demandé. Jean a également mis ses efforts dans la réforme liturgique et a compilé une Liturgie dont les orthodoxes se servent jusqu'à maintenant.

Souvent les prédications de Jean étaient portées contre ceux qui étaient au pouvoir et l'utilisaient à leurs propres fins : l'autoglorification et l'injustice. En résultat il a provoqué une hostilité envers lui-même de la part de l'impératrice Eudoxie ainsi que celle des autres hiérarques, Théophile mentionné ci-dessus étant parmi eux.

Il a été accusé de l'hérésie et envoyé en exil en 403. Cet exil n'a pas duré longtemps : un puissant tremblement de terre qui est survenu peu de temps après a persuadé Eudoxie qu'elle avait eu tort dans ses actes contre le saint Évêque. Mais son repentir n'a pas duré longtemps non plus. Quand Jean l'a réprimandée pour avoir fait ériger avec une grande pompe la statue d'elle-même en argent devant la Cathédrale de Sainte-Sophie, elle l'a chassé de nouveau, cette fois-ci à Cucuse, en Arménie, en 304.

Le Pape Innocent de Rome a demandé à l'Empereur et à l'Impératrice de retourner Jean sur le trône, mais cette demande les a incités de l'envoyer en exil encore plus loin de son siège épiscopal à Pityos (aujourd'hui Pitsounda) au Caucase. Mais la santé précaire de Jean à laquelle s'ajoutait la cruauté d'un de ses gardiens dirigée contre lui a causé sa mort non loin de Comana dans la région du Pontus près de la Mer Noire. Cela s'est passé dans la Chapelle du Martyr Basiliscus qui lui était apparu peu avant son décès pour l'encourager puisque son voyage terrestre touchait à sa fin.

Après sa mort on l'a nommé Chrysostome (le mot grec signifiant «une bouche dorée») en guise de

persecution of Jews.

The true teaching of the Holy Bishop shows the error of all coercion - even of sinners. How much more the error of persecution of groups of people based on religion or other characteristics. John wrote: "Christians, above all men, are forbidden to correct the stumblings of sinners by force...it is necessary to make a man better not by force but by persuasion. We neither have authority granted us by law to restrain sinners, nor, if it were, should we know how to use it, since God gives the crown to those who are kept from evil, not by force, but by choice."

Saint John, Golden-mouthed proclaimer of truth, pray for us that we, too, may walk in truth and justice, notwithstanding the troubles and tests that come our way, and that we may receive all things in our lives as gifts from God for which we give thanks! Amen.

reconnaissance de son talent de prêcheur). «Merci à Dieu pour toute chose», étaient ses derniers mots. Ses enseignements ont apporté de grands bienfaits à l'Église et à l'humanité. Hélas eux aussi, ils étaient utilisés de façon trompeuse par les Nazis pour provoquer la persécution des Juifs.

Le vrai enseignement du Saint-Évêque démontre l'erreur de toute contrainte même pour les pécheurs. Et l'erreur de la persécution des groupes de gens basée sur la religion ou autres caractéristiques est bien plus grave. Jean écrivait : «Il est interdit aux chrétiens, plus qu'aux autres, de corriger les pécheurs par la force... il faut corriger les gens non par la force, mais par persuasion. Nous n'avons non plus le droit de restreindre les pécheurs; ou même si nous l'avions, nous ne saurions pas nous en servir puisque Dieu donne sa couronne à ceux qui ne commettent pas de mal non de force, mais par choix.»

Saint-Jean, annonciateur de la vérité à bouche dorée, prie pour nous tous pour que nous aussi puissions vivre dans la vérité et dans la justice en dépit des difficultés et des obstacles que nous traversons, et que nous puissions accepter toutes les choses qui nous arrivent dans notre vie comme des cadeaux de Dieu pour lesquels nous lui serons reconnaissants! Amen. (igk - traduit par Olena Yemchenko)